

Ôm Mặt Trời Đi Ngủ

Bốn giờ chiều. Lạnh quá. Mặt trời đi ngủ rồi. Mây khi không mà trôi, mai, ngày mai bão tới?

Tin thời tiết đã nói, thì cứ tin vậy đi! (Ai hay nói câu này, sao mà thương quá đỗi!)

Ở thì thời tiết nói chứ đâu phải người ta! Người nào mình cũng xa...ngay cả Cha, cả Mẹ!

Nếu buồn buồn, nhớ, kể...chắc hết thấy bà con? Nếu gom đủ yêu thương nhúm lửa hơ chiều nhỉ?

Hỡi mặt trời yêu quý! Tôi muốn ôm mặt trời! Hỡi đám mây đang trôi, tôi ghét mây, ghét lắm!

Nói gì cũng không ấm, thì thôi không nói thêm! Mặt trời không phải em! Mặt trời không phải em!

*

Bài thơ này...lạc điệu, tôi hiểu tại vì tôi cứ nghĩ gì xa xôi, thấy tuyết đầy trên núi...

Tuyết trên đó ai phủ cho rừng của tôi xanh? Mai, bão rút qua nhanh? Mai bão rút qua chậm?

Bây giờ đã lạnh lắm, mai lạnh biết bao nhiêu! Ôi Tổ Quốc thương yêu...đâu con điều giấy cũ...

Em à, em yêu dấu, em là mặt trời nha!

Trần Vấn Lệ